

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Kl. 14.20

Den næste sag på dagsordenen var:

21) Anden behandling af lovforslag nr. L 135: Forslag til lov om ændring af lov om ligestilling af kvinder og mænd. (Kompetencen til sagsanlæg overføres fra ministeren til Ligestillingsnævnets sekretariat).

Af ministeren for ligestilling (Henriette Kjær). (Fremsat 28/1 2004. Første behandling 6/2 2004. Betænkning 31/3 2004).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

22) Første behandling af lovforslag nr. L 200: Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. (Forlængelse af mulighed for 1-årige tilbud om vejledning og opkvalificering i første ledighedsperiode).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 24/3 2004).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Jens Vibjerg (V):

L 200 er jo et lille lovforslag, hvor vi bare forlænger de muligheder, vi har i øjeblikket for at sikre, at vi altid kan stille den arbejdskraft til rådighed, som virksomhederne har brug for. Så jeg skal på Venstres vegne anbefale lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne kvittere for, at regeringen nu endelig har fundet ud af, at der er grund til at gøre noget ved den stigende ledighed. Men man kan sige, at det kommer alt for sent.

Jeg vil godt spørge Venstres ordfører, hr. Jens Vibjerg, hvordan det kan være, at de her penge er underlagt en så stram styring, som tilfældet er. Hvorfor ikke lade regionerne bruge pengene, sådan som de mener det er bedst? Hvorfor skal der være så stram en styring, som lovforslaget lægger op til?

Hr. Jens Vibjerg ved jo selvfølgelig også godt, at det var i forbindelse med »Flere i arbejde«-aftalen, at vi lagde et vist pres på regeringen, der gjorde, at man så ville give de her 50 mio. kr. Men vi var altså i den situation, at den første bekendtgørelse var totalt ubrugelig, bl.a. fordi der stod, at det skulle være til statslige uddannelser, og derfor kunne man slet ikke bruge den til social- og sundhedsområdet.

Derfor har man ikke engang brugt af de centrale midler endnu. Så det er en gratis omgang for regeringen.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Der er jo god mening i at sikre, når vi går ind og giver en så massiv mulighed for uddannelse i starten af ledighedsperioden, at der så er et job i den anden ende. For ellers kommer vi jo i den si-

tuation – og det ved hr. Bjarne Laustsen meget godt – at vi optager ledige til uddannelse og dermed ikke får dem ud i job.

Det, det først og fremmest handler om for ledige, er jo, at man kommer i job. Og langt den overvejende del – og heldigvis for det – kommer jo meget hurtigt i job efter en ledighedsperiode.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg synes ikke, at hr. Jens Vibjerg konkret svarede på spørgsmålet, for jeg spurgte om, hvorfor det er omgærdet med så mange restriktioner, f.eks. at der nødvendigvis skal være et job i enden af det, og hvem skal vurdere det?

Jeg ved selvfølgelig godt, hvad meningen er. Det er meningen, at det skal se ud, som om vi er de glade givere af 50 mio. kr. til folket på grund af den stigende arbejdsløshed. Men jeg er også sikker på, at det vil være en gratis omgang; med den stramme styring af midlerne kan det ikke lade sig gøre at bruge dem, fordi man vil sidde i Arbejdsmarkedsstyrelsen og i ministeriet og være smagsdommere over, hvad man mener man skal foretage sig ude i de enkelte regioner.

Det er i strid med, hvad Venstre har ment hidtil. Derfor vil det være interessant at høre hr. Jens Vibjerg, hvorfor man ikke kan åbne op for noget mere fleksibilitet i forhold til regionerne.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Det var sådan set det, jeg prøvede at forklare tidligere, at vi skal sikre, at de midler her går målrettet til de mennesker, hvor vi kan sikre et job i den anden ende, altså at få folk omskølet til job, der er der. Der er jo ingen idé i at opretholde ledige i en position, hvor de er i uddannelse til noget, der ikke er brug for.

Det ligger jo i alle de værktøjer – nu er det her jo kun en lille del af alle de værktøjer, vi har – at de skal målrettes, at ledige kommer i job, for det handler jo først og fremmest om at komme i beskæftigelse. Det her er så en del af viften af værktøjer, der sikrer, at i de tilfælde, hvor der skal noget længerevarende uddannelse til, for at ledige kan komme i job, netop fordi de skal omskoles, er der et job i den anden ende. Så bruger vi det værktøj her.

Kl. 14.25

Formanden:

Så er det hr. Bjarne Laustsen som ordfører.

Bjarne Laustsen (S):

Vi er jo godt i gang med behandlingen af lovfor-slag nr. L 200, og det er som sagt en udløber af aftalen »Flere i arbejde«. Der lykkedes det efter pres fra bl.a. Socialdemokratiet at sige til rege-lingen: Den går ikke, vi kan se for os, at der er en stigende ledighed, og det synes vi man skal gøre noget ved.

Vi synes også, at det er lidt dårligt – og det kunne måske være interessant at høre beskæfti-gelsesministerens forklaring på det – at man skal kvalificere sig igennem en lang ledigheds-periode og have en høj anciennitet, og det giver så ret til nogle uddannelser. Hvis det er sådan, at man kan få folk i arbejde igen ved at give dem en kort uddannelse, og de derefter er ude af dagpengesystemet i en længere periode, så må det da være ganske udmærket.

Nuvel, regeringen har indset, at den er nødt til at gøre noget ved den stigende ledighed, på trods af alt det, man har sagt om, at et fald i le-digheden er lige rundt om hjørnet – i givet fald må det hus så være et Rundetårn eller noget i den stil, for man har stadig væk ikke fået has på det med den stigende ledighed, og derfor er det også stadig væk kun en konjunkturbestemt pul-je, som regeringen melder ud med her. Vi synes, der er behov for i en situation, hvor ledigheden er så massiv, at man gør noget mere konstruk-tivt.

Jeg har været inde på det der med bekendtgø-relsen, at jeg synes, den er for stram, der er en for stram styring. Jeg synes, at ministeren er smagsdommer i den her sag, og derfor tror jeg, at det kunne træffe at blive en gratis omgang.

Vi har jo også set, at de stramme regler, som ligger langt uden for, hvad vi har aftalt i »Flere i arbejde«, har betydet 400 mio. kr. mere, som re-gionerne ikke kunne bruge i forhold til aktive-ringsrammen.

Det er jo to sider af samme sag. Der er penge nok, men det skyldes udelukkende alle de barrierer, som ministeren har lovet at fjerne. Når man er ude til møder i landsdelene, så siger man: Vi fjerner de barrierer, der er – mangler I penge, så sender vi nogle flere. Men der er penge nok, for-di ministerens barrierer er alt for stramme, og da de ligger ud over aftaleteksten, synes vi faktisk, at ministeren burde komme med en indrømmel-se her og så sige: Ja, det er klart, at vi er nødt til at ændre på forholdene.

Det er kun inden for det første ledighedsår, at man har fjernet det loft på de 50 pct., som er en

selvbestaltet ordning, som ministeren og Arbejdsmarkedsstyrelsen må tage ansvaret for.

Vi synes, at der i den her sag kan være grund til, at amter, der har en større ledighed end landsgennemsnittet, kunne få en større regional frihed. Derfor er vi med på det, som Det Radikale Venstre har foreslået, at man f.eks. kunne lave Nordjyllands Amt til et forsøgsamt i den her situation. Det er nogle ting, som ministeren kan komme og foreslå forligskredsen, hvis man synes, man vil gøre det.

Jeg skal i forbindelse med det her lovforslag sige, at vi har haft gode – om end hårde – og konstruktive forhandlinger omkring »Flere i arbejde«. Men jeg synes, at regeringens gøren og laden over for forligspartierne lader meget tilbage at ønske. Hvis man ønsker at justere på et forlig og komme med nye tiltag osv., så kunne man jo godt lade forligspartierne tilflyde en henvendelse om, at man agtede at gøre sådan og sådan. Det har vi ikke set før i form af et lovforslag.

Men det er regeringens måde at arbejde på. Jeg skal beklage det. Jeg synes, det var bedre, at man prøvede at holde sammen på stumperne.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Nu var det svært at forstå på hr. Bjarne Laustsen, hvad det egentlig var, Socialdemokratiet ville med det her, for ud fra talen kunne jeg forstå, at Socialdemokratiet er imod det her lovforslag, men det fremgik ikke helt tydeligt. Der vil jeg gerne høre fra hr. Bjarne Laustsen, om Socialdemokratiet er for eller imod det her forslag.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Socialdemokratiet støtter det her lovforslag.

Jeg har fortalt, hvordan og hvorledes sagen hænger sammen, og at vi pressede regeringen til at komme med en pulje penge, som af forskellige årsager overhovedet ikke kunne blive brugt. Det er noget af det, vi vil bore i i forbindelse med udvalgsbehandlingen, hvis ikke ministeren er i stand til at svare på det i dag: Hvor mange penge er brugt i forhold til den pulje, der blev afsat sidste efterår? Er der brugt nogen penge af den centrale pulje, der blev afsat? Det er nogle interessante spørgsmål at få svar på. Jeg håber, vi kan få dem i dag. Ellers er det klart, at vi vil følge op på det i forbindelse med udvalgsarbejdet.

Men mine intentioner har været – ud over at give støtte til forslaget – at sige, at jeg faktisk sy-

nes, det er lidt fattigt i en situation, hvor vi har brug for større fleksibilitet, at man da stadig væk kører videre med de selvsamme begrænsninger, som man gjorde sidste år. Det synes jeg selvsagt er meget lidt ambitiøst.

Formanden:

Tak til hr. Bjarne Laustsen. Så er det hr. Bent Bøgsted som ordfører.

Kl. 14.30

Bent Bøgsted (DF):

Det her er en del af forårspakken, som Dansk Folkeparti er med i. Forslaget forlænger ordningen i § 36 om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det giver mulighed for at give tilbud om vejledning og opkvalificering i op til 1 år til nyledige.

Denne ordning var tidsbegrænset til den 1. juli 2004. Der skulle den bortfalde. Derfor er vi så blevet enige om, at vi forlænger den til udgangen af 2004.

Det betyder, at der kan gives en målrettet uddannelse til ledige, så de bliver styrket til at besætte stillinger inden for områder, hvor der er mangel på arbejdskraft.

Dansk Folkeparti støtter forslaget.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne spørge hr. Bent Bøgsted, hvorfor vi har et forlig omkring »Flere i arbejde«. Det er en del af det her. Og så går Dansk Folkeparti hen og laver et delforlig sammen med regeringen. Det må Dansk Folkeparti selv om.

Men hr. Bent Bøgsted kender også godt den stigende arbejdsløshed og konsekvenserne af den.

Hvad er der i vejen for, at de kolleger, arbejdsløse, ufaglærte, som hr. Bent Bøgsted kender så godt, kan komme ind og få en tidlig indsats her, uden at der behøver at være de strenge restriktioner, som jeg går ud fra hr. Bent Bøgsted har sat sig ind i? Hvorfor det behov for de strenge restriktioner?

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg kan kun konstatere, at hr. Bjarne Laustsen har et meget, meget, meget, meget negativt syn på de tiltag, vi laver for at fremme beskæftigelsen.

Vi har lavet den her ordning, der forlænger noget, der udløber i juli 2004, og som er til gavn for de ledige. Vi har yderligere i forårspakken la-

vet tiltag, der sikrer flere hundrede millioner til uddannelsesområdet.

Hver eneste gang, der er noget, der gavner de ledige, har hr. Bjarne Laustsen en meget, meget negativ indstilling til de tiltag og er totalt uforstående. Hr. Bjarne Laustsen skulle derimod være glad for de tiltag, som regeringen og Dansk Folkeparti laver, og så være mere positivt indstillet over for de tiltag, der er til gavn for de ledige.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Hr. Bøgsted burde jo lade være med at pynte sig med lånte fjer, for det hjælper ikke noget.

Hr. Bent Bøgsted kender udmærket situationen omkring den der skæbnesvangre bekendtgørelse fra sidste år, der var alt for stram i sin udformning. Der var hr. Bent Bøgsted da også med til at sige: Det må vi have lavet om. Vi vil have det sådan.

Det er derfor, jeg undrer mig over, at man så kører videre med nogle stramme restriktioner, der har gjort, at de penge, der blev afsat sidste gang, ikke engang er blevet brugt. Jeg går da også ud fra, at Dansk Folkepartis ordfører har sat sig ind i, om de penge, de arbejdsløse er blevet bevilliget, går til formålet.

Det her er jo et besparelsesforslag, for man tager bl.a. pengene fra servicejob osv. Man tager nogle andres penge for at give dem her.

Men hvis det er sådan, at man kører videre med de her stramme restriktioner, så kan det sagtens ende med, at der ikke bliver brugt nogen penge, og så er det så finansministeren, der kan få gavn af dem i den sidste ende. Jeg går ud fra, at Dansk Folkeparti har sat sig ind i, at det er sådan, det er skruet sammen.

Jeg er bestemt ikke negativ. Jeg vil gerne have, at de arbejdsløse får nogle flere muligheder end i dag. Det synes jeg også Dansk Folkeparti skulle interessere sig for.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Vi vil da så sandelig også gerne have, at de arbejdsløse får flere muligheder, end de har haft.

Med hensyn til den grænse, som hr. Bjarne Laustsen hentyder til, har jeg fået oplyst – og hvis jeg tager fejl, kan det være, at ministeren kan korrigerer mig – at det er en grænse, som ministeren har videreført fra den tidligere regering, en grænse, som var der netop for at få folk i jobtræning frem for udelukkende på kurser. Det er

det, der ligger i den. Jeg er endda overbevist om, at det er den 55-procent-grænse, som hr. Bjarne Laustsen hentyder til. Ellers har jeg misforstået det, og så vil jeg beklage.

Men det er helt sikkert, at Dansk Folkeparti gerne vil gøre noget for de ledige, og det er også derfor, vi har sagt ja til forårspakken, for der ligger mange gode tiltag der.

Men hvis jeg har misforstået hr. Bjarne Laustsen, så beklager jeg, og så går jeg ud fra, at hr. Bjarne Laustsen forklarer mig den sammenhæng, han mener det drejer sig om.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til hr. Bøgsted. Og så kan jeg ikke se andet, end at det bliver næste ordfører, hr. Lars Barfoed.

Lars Barfoed (KF):

I regeringens forårspakke, der sigter på at få flere i arbejde, indgår der jo en lang række beskæftigelsesfremmende forslag. Ud over lettelser i skatten og en suspension af den særlige pensionsordning er det også i form af bedre uddannelsesmuligheder ikke mindst for de ledige, og det her lovforslag er altså et af disse tiltag.

Kl. 14.35

Det Konservative Folkeparti finder grundlæggende, at ledige så hurtigt og så direkte som muligt skal i job, i arbejde igen. Det er, hvad de ledige selv ønsker, og det er også det, der ud fra en samfundsøkonomisk betragtning er det rigtige.

Det er jo også en helt grundlæggende betragtning og tankegangen i arbejdsmarkedsreformen »Flere i arbejde«, som et bredt flertal her i Folketinget gennemførte for et par år siden. Ikke desto mindre er der jo i en periode som nu med en relativt høj ledighed områder, hvor der ikke kan formidles arbejde.

Derfor giver det god mening, at vi altså nu har en ordning, hvor vi tilbyder uddannelse til ledige, der ikke umiddelbart kan få formidlet et arbejde inden for deres faglige område, vel at mærke hvis det påtænkte uddannelsesstilbud kan kvalificere til beskæftigelse inden for et andet område, eller hvor der i hvert fald kan forventes at være mangel på arbejdskraft inden for det andet område. En sådan mulighed for at formidle et uddannelsesstilbud findes i dag i den ordning, der er gældende frem til den 1. juli.

I betragtning af at ledighedsudviklingen jo ikke for alvor er begyndt at udvikle sig hastigt i den rigtige retning, finder Det Konservative Fol-

keparti derfor, at det er rigtigt, at vi i endnu ½ år forlænger den her ordning med særlige uddannelsesstilbud, sådan som der lægges op til det i lovforslaget, og på den baggrund kan Det Konservative Folkeparti støtte lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg noterede mig, at den konservative ordfører, hr. Lars Barfoed, kiggede meget op i loftet efter, om der måtte komme en åbenbaring, eller hvad det nu var, hr. Lars Barfoed kiggede efter, det skal jeg selvfølgelig ikke blande mig i. Åbenbart ledte han efter et eller andet, der var nyt i det forslag her, og kombinerede det med forårspakken osv.

Derfor vil jeg gerne spørge hr. Lars Barfoed: Er der noget nyt i det forslag her i forhold til det ændringsforslag, som blev vedtaget i forbindelse med afslutningsdebatten omkring »Flere i arbejde«, hvor ministeren kom med den indrømmelse på de 50 mio. kr.? De er jo ikke blevet brugt, og derfor er der jo ikke noget som helst andet i det her, end at det bare er et forsøg på at få brugt de penge, som man tidligere har udlovet til de arbejdsløse, på grund af at regeringen ikke har fået has på arbejdsløsheden. Er der noget nyt i det?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Ja, det er der. Der er det nye i det, at ordningen nu også kommer til at gælde i andet halvår af 2004. Det er det nye.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Tak for oplysningen. Det stod måske skrevet med neon i loftet: 2004, andet halvår. Jeg takker meget for den oplysning. Jeg havde selvsagt godt set, at det var det, det handlede om.

Jeg vil stille samme spørgsmål til hr. Lars Barfoed som til tidligere ordførere: Hvordan kan det egentlig være, at det her lovforslag skal være omgærdet af så stram styring, af det her smagsdommeri, hvor man sætter så hårde grænser op for, hvad man kan i første ledighedsperiode?

Hvis det er sådan, at folk har et godt ønske, og det ønske kan udmøntes i, at man kan få en uddannelse, der så kan gøre, at man kan klare sig selv resten af tiden, i stedet for at man bruger det her system til, at man kvalificerer til uddannelsen igennem lang anciennitet, nærmere præcis 1 år, inden man kan komme i gang med en

uddannelse f.eks. inden for nogle bestemte områder, hvad så?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg synes, det er et godt spørgsmål. Jeg har også et godt svar til det: Det er nemlig sådan, at det er vigtigt, at vi anvender uddannelsesmidlerne med fornuft, at vi sikrer os, at de midler, vi bruger på at aktivere og uddanne ledige, bliver brugt på den rigtige måde, så vi ikke spilder penge.

Jeg tror, hr. Bjarne Laustsen og jeg kan være enige om, at vi da sagtens, hvis vi ellers havde en bundløs statskasse, hvor vi bare kunne blive ved med at tage penge, kunne finde på ting og sager, vi kunne bruge penge på også i forhold til de ledige, men midlerne er jo altså sparsomme, uanset hvilken regering der er. Derfor skal vi bruge pengene med fornuft.

Derfor er det rigtigt, at vi siger, at vi må målrette de her midler til dem, som ikke kan få arbejde inden for det område, hvor de befinder sig rent kompetencemæssigt, og sikre os, at disse midler bliver brugt til uddannelse inden for områder, hvor der er meget stor sandsynlighed for, at der bliver arbejde, for så er sandsynligheden for, at vi får effekt af pengene nemlig størst. Det er baggrunden for de lidt stramme retningslinjer.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Ole Sohn som ordfører.

Kl. 14.40

Ole Sohn (SF):

Når man lytter til regeringspartiernes argumentation for lovforslaget, minder det mig om ordspøget om, at tomme tønder buldrer mest. Der er simpelt hen intet indhold i det her forslag, ud over at man forlænger en ordning, som ikke virker, og som har vist sin ubrugelighed i ½ år.

Omvendt vil jeg gerne starte med at sige, at det skader heller ikke, så SF støtter forslaget. Men det er i den grad et udtryk for manglende interesse for at skabe fremtid i Danmark. Regeringen har en 2010-målsætning, som siger, at der skal skabes 82.000 nye arbejdspladser. Det vil sige, at vi skal have arbejdsløsheden høvlet ned fra de 180.000 til 130.000.

Det er jo så i øvrigt ikke nok, men det er da et skridt på vejen. Og så siger regeringspartierne: Ja, ja, men vi skal jo heller ikke øse penge ud til arbejdsløse til ingen verdens nytte. Nej, men re-

geringen må da have en målsætning om, hvad de folk, der skal i arbejde, skal, når man nedbringer arbejdsløsheden fra 180.000 til 130.000. Det er 50.000 arbejdsløse, der skal have job. Regeringen må da have gjort sig nogle overvejelser om, hvor de job skal komme fra.

Og så sørg da for at sende de folk på uddannelsesbænken! Det er da bedre at opkvalificere folk, når de er ledige, end at de er i en arbejdsløshedssituation, hvis og forhåbentlig når højkonjunktoren kommer tilbage igen. Så er der jo sjældent tid til, at man kan gå på uddannelse.

Hvorfor erkender regeringen ikke bare, at den ikke er i stand til at udvise rettidig omhu? Den er ikke i stand til at udvikle fantasi til at bruge de penge, som er sat af. Hvorfor? Ja, fordi finansministeren ikke vil have, at man bruger pengene på at skabe en bedre uddannet arbejdsstyrke, fordi de skal bruges til at lukke hullerne i de ufinansierede skattelettelser, som regeringen har gennemført.

Jeg synes, det er eklatant eksempel på, hvordan regeringens politik dumper i det ene eksempel efter det andet. Jeg havde da i det mindste forestillet mig, at regeringen havde så meget initiativrigdom, at man havde ideer til, hvordan man kunne opkvalificere arbejdskraften i en sådan grad, at man var forberedt på, at der kom et opsving.

Det er man åbenbart ikke. Man tror ikke engang på sin egen politik. Det kan jeg godt forstå. Det gør vi andre heller ikke, men jeg troede da, at regeringen i det mindste troede på et internationalt opsving. Det gør man ikke engang. Det er da utrolig fattigt, men pengene står da udmærket i den fond, og så kan vi andre bruge dem, når valget er overstået.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg er selvsagt enig i, at når man ikke har brugt nogen penge og man så viderefører en ordning, som man ikke har fået bragt i overensstemmelse med det, der var formålet, så kan den måde, man finansierer pengene på i andet halvår, undre. Det er det, jeg gerne vil have hr. Ole Sohn til at kommentere, nemlig at man tager pengene for et mindre forbrug fra servicejobbene.

Jeg mindes ikke, at regeringen har stemt for de der servicejob og heller ikke finansieringen af dem. Så her har vi altså et nyt eksempel på, at regeringen smykker sig med lånte fjer og bruger andres penge. Er det korrekt?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Ja, det er korrekt. Jeg er enig med Socialdemokratiets ordfører i, at regeringen – ud over den kritik, jeg kom med før – ikke udviser rettidig omhu i et forsøg på at opkvalificere arbejdskraften.

Der bliver faktisk også taget penge fra en ordning, som bevisligt har fungeret, og som faktisk gav mulighed for, at folk kom ud i ordinær beskæftigelse på ordinære vilkår. Den ordning fik man også ødelagt. Men det er sådan set bare et symptom på den måde, regeringen arbejder på.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er der ikke flere spørgsmål. Tak til hr. Ole Sohn. Hr. Anders Samuelsen som ordfører.

Anders Samuelsen (RV):

I Det Radikale Venstre har vi det nok nogenlunde lidt ligesom SF: Gad vide, om det her er til den store gavn, men det skader i hvert fald ikke. Og derfor vil vi gå positivt ind i behandlingen af forslaget, for så længe det ikke skader, så er det da i hvert fald alt andet lige et godt udgangspunkt.

Vi mener selvfølgelig også, at der burde gøres mere. Vi har flere gange plæderet for, at man griber mere håndfast ind mod den stigende ledighed, også set i forhold til det, som regeringen har gjort, men det er så ikke det, der er på tapetet her. På tapetet her er der en halv lappeløsning, eller hvad vi nu skal kalde det, og det er bedre end ingenting, og derfor bakker Det Radikale Venstre som udgangspunkt op omkring det her forslag.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne spørge hr. Anders Samuelsen, om ikke det er korrekt, at Det Radikale Venstre i forbindelse med aftalen »Flere i arbejde« havde et meget centralt punkt. Det var, at hvis der var penge i overskud, fordi man ændrede på aktiveringsreglerne som følge af nye værktøjer eller noget andet, så skulle de bruges til skattelettelser.

Jeg vil gerne høre, hvordan det er gået med de forhandlinger. Er De Radikale med til en del af nogle af de der såkaldte skattelettelser, som regeringen lover til højre og venstre, eller er det sådan, at Det Radikale Venstre er blevet snydt i den her sag?

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Nej, jeg vil sige det på den måde, at det, vi fik vedtaget på det tidspunkt, var en succes, for det fik for alvor sat skub i regeringen og fik den til at foretage sig noget på skatteområdet. Der var jo ikke sket noget, hvis ikke Det Radikale Venstre på den måde havde fået lagt billet ind på, at nu skulle der skaffes nogle penge, og her var der nogle penge, og det var jo også noget af det, regeringen henviste til, da den lavede sin skattereform. Men vi mener, den har gjort det på en forkert og ikke tilstrækkelig effektiv måde. Vi havde nogle bud på, hvordan det kunne gøres langt mere effektivt, og det blev beregnet af Finansministeriet, at det ville give op imod 72.000 ekstra i arbejde. Men det har regeringen ikke ønsket at lytte til.

Med hensyn til om den aftale, vi fik ind, er gået godt, må jeg sige ja. Skattepolitikken er på banen som et tema, og det vil den være helt frem til næste valg. Forhåbentlig får vi så en ny regering til den tid, forhåbentlig står Det Radikale Venstre stærkt på det tidspunkt, og så vil man se, at vi for alvor kan få gjort noget ved skatten på arbejde, som er et hovedmål for Det Radikale Venstre.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Nu skal jeg ikke kommentere hr. Anders Samuelssens succeskriterier for den politik, man fører, men udelukkende forholde mig til, om den sociale profil er i orden, i og med at her er der jo tale om penge, man har taget fra de arbejdsløse. Det er penge, som ikke kommer de arbejdsløse til gavn.

Hr. Anders Samuelsen kalder det en succes, men vi kan jo se, at de, der har fået gavn af det her, er de rigeste i vores samfund. Jeg kan ikke se noget som helst sted, at de arbejdsløse har fået glæde af regeringens forårspakke, og så må selv hr. Anders Samuelsen da kunne se, at det er en meget skidt social profil, der er i forslaget.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Det Radikale Venstre har altså aldrig nogen sinde tiljuble forårspakken. Vi har tiljuble principet om, at man fokuserer på skatteværktøjet som et redskab, der kan bruges til at få gjort noget ved den faldende beskæftigelse og den stigende ledighed her i landet – så langt så godt. Men den måde, man har strikket det sammen på

fra regeringens side, mener vi er noget af det mest ineffektive, der kunne gøres set i forhold til vore ønsker og ambitioner.

Vores mål er en maksimumskat på omkring 40 pct. af den sidst tjente krone for alle, der tjener op til 500.000 kr., men det ville regeringen ikke. Regeringen ville lave noget småteri og lidt ældrepacke og lidt hist og her osv., men grundlæggende er selve temaet om skatten på arbejde kommet på dagsordenen, og det er vi stærkt tilfredse med fra Det Radikale Venstres side.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til hr. Samuelsen, og så er det fru Pernille Falcon som ordfører.

Pernille Falcon (EL):

Gang på gang bliver det samme mantra gentaget af beskæftigelsesministeren og partierne bag arbejdsmarkedsreformen »Fire i arbejde«: Beskæftigelsesindsatsen skal være målrettet mod den korteste og den hurtigste vej i job, hedder det. Det lyder både godt og rigtigt, men desværre svarer det meget dårligt til virkelighedens beskæftigelsespolitik.

Fra Enhedslistens side har vi igen og igen fremhævet, at den bedste måde at bekæmpe arbejdsløsheden på består i at skabe flere nye job, og det gennemsyrrer også den beskæftigelsesplan, vi har fremlagt. Det er en plan med over 30.000 nye job, som samtidig vil betyde en bedre offentlig service, bedre arbejdsmiljø og renovering af faldefærdige boliger, jernbaner og kloaker.

Regeringen er tilsyneladende tonedøv, når det handler om bekæmpelse af arbejdsløsheden. Godt nok har den nu besluttet at pumpe 9 mia. kr. ud til skattelettelser, men ikke til de lavtlønnede eller de arbejdsløse, kun til de rigeste i samfundet. Det håber regeringen kan øge beskæftigelsen med ca. 6.000 personer, altså 1,5 mio. kr. pr. job – det er godt nok dyrt, og det er den mindst effektive måde at bekæmpe arbejdsløsheden på.

Med det forslag, vi behandler her, kan man ane et lille bitte, et minimalt lyspunkt i mørket. Det er meget, meget, meget lidt, det handler om; det handler bare om ½ års forlængelse af en ordning, som ikke har fungeret tilstrækkelig godt. Vi har fra Enhedslistens side kritiseret regeringen og forligspartierne bag »Fire i arbejde« for at begrænse de arbejdsløses muligheder for en hurtig efteruddannelse og opkvalificering, og lovforslaget ophæver desværre ikke de be-

grænsninger. Men forslaget om en forlængelse af særordningen for a-kasse-medlemmer og arbejdsmarkedsparate kontanthjælpsmodtagere er et lille skridt i den rigtige retning.

Det skal tilføjes, at der stadig er alt for mange begrænsninger i de arbejdsløses uddannelsesmuligheder under det første års arbejdsløshed, og i virkelighedens verden forstærkes begrænsningerne af de snævre rammer for, hvor mange penge der afsættes regionalt, som også hr. Bjarne Laustsen var inde på. I den sammenhæng synes jeg også, det er værd at bemærke, at sidste år blev godt 400 mio. kr. ikke anvendt efter formålet, og det bør nok gøre, at man også ser på, om den samlede uddannelsesmæssige indsats for de ledige ikke skulle rettes op.

Men på trods af disse indvendinger kan Enhedslisten altså støtte lovforslaget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til fru Falcon, og så er det hr. Mogens Nørgård Pedersen som ordfører.

Kl. 14.50

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Som flere ordførere tidligere har nævnt, er det jo ikke ligefrem noget stort lovforslag, men Kristendemokraterne vil dog alligevel gerne støtte forslaget. Vi mener, at det til stadighed er vigtigt, at man justerer ordningerne, også når det gælder »Flere i arbejde«, ser på, hvordan udviklingen er, og vurderer, om ordningerne i »Flere i arbejde« kan gøres endnu bedre.

Vi mener også, at når det gælder uddannelse, er det selvfølgelig vigtigt, at folk kommer hurtigt i arbejde. Men på den anden side set mener vi ikke, at uddannelse som sådan er spildt. Man taler så tit om at uddanne til arbejdsløshed, men vi mener, at det at uddanne mennesker i sig selv er noget positivt og noget godt, og på længere sigt vil det selvfølgelig også få betydning for det, som kræves af arbejdsmarkedet, så den faldgrube vil vi altså nødig falde i. Det er trods alt bedre at være på uddannelse end at gå arbejdsløs, så lad os for fremtidens skyld bare sætte turbo på uddannelse og efteruddannelse.

Vi vil under udvalgsarbejdet se på, om der er nogle ting i forslaget, som bør være knap så restriktive, for det kunne jo godt være, at forslaget er for restriktivt, som flere ordførere har nævnt. Men vi støtter altså forslaget.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil gerne takke for den behandling, lovforslaget har fået i Folketinget her i dag.

Når det for en række nyledige viser sig vanskeligt at matche de kvalifikationer, der kræves for at bestride de ledige job, der måtte være, kan en målrettet uddannelse tidligt i ledighedsforløbet medvirke til at forebygge langtidsløshed og mangelsituationer på arbejdsmarkedet. En del af de mennesker, der bliver ledige nu, kommer f.eks. fra brancher, hvor der her og nu ikke er udsigt til beskæftigelse, og ledige fra disse brancher vil få forbedret deres chancer for igen at få et arbejde, hvis de får mulighed for at omskole sig, og under de betingelser er det hensigtsmæssigt at forlænge muligheden for at give længerevarende tilbud om opkvalificering allerede i den første ledighedsperiode.

På denne baggrund ser jeg frem til at arbejde sammen med Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg om at få forslaget vedtaget, og jeg vil naturligvis oversende svar på ikke mindst de økonomiske spørgsmål, som den socialdemokratiske ordfører efterlyste.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil se frem til at modtage svar på de spørgsmål jeg havde i den indledende runde.

I ministerens skriftlige fremsættelse står der bl.a. noget om, at både kommunerne og AF-systemet er omfattet af forslaget. Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvad man egentlig vil gøre for at udbrede kendskabet til ordningen, for der var uklarhed i hele efteråret 2003 om begrænsningerne og om, hvad pengene kunne bruges til, inden ministeren ændrede reglerne, så bl.a. SOSU-uddannelsen kunne opnå statslig anerkendelse, og det er jo fint nok.

Hvad vil ministeren gøre, for at både kommunerne og AF-systemet kan komme i gang med at bruge pengene? Skal der iværksættes en oplysningskampagne, eller hvad har ministeren tænkt sig at gøre for at komme af med pengene til et godt formål?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

I vores indsats på beskæftigelsesområdet skal vi altid finde den hurtigste vej for den enkelte ledige tilbage til et job, og for nogle ledige består ve-

jen i vejledning i at søge job og anvisning af, hvor en arbejdsgiver efterspørger job.

Generelt set må vi sige, at det, der har den største effekt, af de ting, som vi beskæftiger os med på området, er de ting, der har så tæt tilknytning til en rigtig virksomhed som overhovedet muligt. Derfor kører vi i øjeblikket en kampagne, hvor arbejdsformidlingerne er i meget intensiv kontakt med virksomhederne, og sammen med det vil vi naturligvis gøre alle kommuner og andre, der beskæftiger sig med spørgsmålet, opmærksomme på de muligheder, der er.

Kl. 14.55

Jeg synes, det er ret afgørende, at det, vi foretager os, er noget, som har effekt, og i modsætning til det, Kristendemokraternes ordfører sagde, er uddannelse ikke altid det bedste middel, som kan hjælpe med til at få et nyt job. Det kunne jo være, det bedste var, at man havde kontakt til en arbejdsgiver, så man kunne komme direkte ud i virksomheden, og det vil være ledestjernen for vores indsats.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Hr. Laustsen, sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Vil ministeren i forbindelse med udvalgsarbejdet fremkomme med en liste over, hvilke uddannelser der kan komme i betragtning – man kunne kalde det en friliste eller en positivliste, eller hvad man nu kan finde på – netop for at vejlede folk om, at inden for de og de områder mener ministeren og hans system at der er gode beskæftigelsesmuligheder? Det er jo tudetosset, hvis man forspilder nogle muligheder, og som flere har været inde på, er det da langt bedre, at folk er i gang med en uddannelse, frem for at de går arbejdsløse.

Med hensyn til kommunerne kunne der måske være en kontanthjælpsmodtager, der er gået ledig i 10 år. Man kan vel sige, at det vil svært at formidle arbejde til ham inden for hans eget område, hvis han har været ledig i 10 år, men det kunne da godt være, at der var nogle andre ting, som vedkommende kunne komme i gang med. Det er et spørgsmål om at få kortlagt tingene og komme i gang med dette meget, meget vigtige område, for vi er jo alle sammen interesserede i, at det bliver positivt og godt modtaget, og at vi får så meget for pengene som muligt.

Det er paradoksalt, at man har 400 mio. kr. i overskud i det ene system på grund af begrænsninger, og så lægger man 50 mio. kr. oveni og siger: Dem kan I godt få, men der er også begrænsninger på dem. Man kunne egentlig bare fjerne 50-procent-reglen i hele aktiveringsforløbet, som der ikke står noget om i »Flere i arbejde«-aftalen, for så kunne en del af problemet være løst.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu er det jo sådan, at en del af de ubrugte midler fra 2003 videreføres til 2004, så de er ikke tabt for de enkelte arbejdsformidlinger, som hr. Bjarne Laustsen mener. Men vi stiller os naturligvis til rådighed med at besvare de spørgsmål, som det måtte være ønskeligt at få besvaret.

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Vækker det slet ikke til eftertanke hos ministeren, at der går 400 mio. kr. retur? Jeg kunne ikke høre i svaret til hr. Bjarne Laustsen, om man overvejer at lempe lidt på de meget skrappe regler, dels for hvem der kan komme i uddannelse, dels for uddannelsesforløbenes længde og art. Det må da vække til nogen eftertanke, at der ryger så mange penge retur, samtidig med at arbejdsløsheden rent faktisk er stigende.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Som jeg prøvede at sige i mit svar til hr. Bjarne Laustsen, er der jo en hel del af midlerne, der videreføres fra 2003 til 2004, så de ikke går tabt, selv om de var ubrugte i 2003.

Det, vi hele tiden skal være opmærksomme på i vores beskæftigelsesindsats, er jo, at vi giver den bedste hjælp til de ledige, og den bedste hjælp vil være at få dem hurtigt i arbejde og skabe nogle kontakter med arbejdsgiverne, så de kan komme ud i jobtilskudsordninger på private virksomheder. Netop i går har vi startet en landsdækkende kampagne for inden for de næste uger at skaffe 4.000 ekstra jobtræningspladser, for det er så ubetinget det bedst virkende middel med hensyn til at sikre mennesker varig beskæftigelse.

Vi har også offentlig jobtræning, og så har vi selvfølgelig uddannelse. Men jeg vil gerne understrege, at uddannelse skal anvendes dér,

hvor man kan uddanne ledige til job i de brancher, hvor der er eller vil blive mangel på arbejdskraft. Jeg vil ikke sige, at uddannelse i alle tilfælde er det rigtige, vi kan gøre for den ledige, for det rigtigste er at uddanne på områder, hvor der også er et job bagefter.

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Ja, men i og med at arbejdsløsheden er så høj, som den er, og i og med at mange kan se frem til meget længere arbejdsløshedsperioder, virker det for mig uforståeligt, at man ikke fra regeringens side kan se en pointe i, at man i stedet for alene at satse på løntilskudjob eller kommunale særordninger i langt højere grad burde satse på at få de uuddannede ufaglærte opkvalificeret. SiD har peget på det og har bl.a. sagt, at de ser et meget stort behov for, at der satses på uddannelse, efteruddannelse og opkvalificering over en bred kam blandt de ufaglærte, i stedet for man at vælge de bittesmå nødløsninger.

Kl. 15.00

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg tror, at der er nogle kendsgerninger, der er gået Enhedslistens ordfører forbi.

75 pct. af de penge, vi bruger i arbejdsformidlingen, går til uddannelse – jeg gentager: 75 pct. af pengene går til uddannelse. Derfor kan man ikke sige, at vi ikke benytter os af uddannelse som en af vores aktiviteter. Det er noget ret afgørende, men vi skal hele tiden holde os den lediges jobmuligheder for øje, og det nytter altså ikke, at vi uddanner folk på områder, hvor der ikke er eller ikke bliver beskæftigelse. Derfor vil jeg fastholde, at den største tjeneste, vi kan gøre de ledige, er, at når der er brug for omskoling, efteruddannelse og opkvalificering, sker det til job og ikke til arbejdsløshed.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, be-

tragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

23) Første behandling af lovforslag nr. L 199: Forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats, integrationsloven og lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. (Tilsyn med kommunale rådighedsvurderinger, tilsyn med kommunernes visitation, aktiveringsfri periode, nedsættelse af befordringsgodtgørelse, refusion m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 24/3 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Flemming Oppfeldt (V):

Ideen med dette lovforslag er at sikre, at alle ledige får en god og borgervenlig håndsrækning af kommunerne ved ledighed. Lovforslaget er først og fremmest rettet mod det offentlige selv, lovforslaget er en slags tjekliste for god offentlig jobservice.

Det første punkt, hvor der sættes ind, er rådighedskontrollen; det er rådighedskontrollen af kommunens indsats over for den ledige kontanthjælpsmodtager, det drejer sig om. Hvis den ledige af den ene eller anden grund ikke er mødt til en samtale hos AF eller til uddannelse eller til job, er det jo vigtigt, at der er kontakt mellem kommunen og den ledige om problemet. De kommuner, der bare lader stå til, vil med denne lov få en vurdering af deres indsats: Hvordan kan de forbedre indsatsen? Hvis de smøler meget med opfølgningen over for borgerne, kan de risikere, at de mister et statsligt tilskud, for det er klart, at staten ikke kan udbetale penge for et arbejde, der ikke bliver udført.

For det andet sætter lovforslaget ind med kontrol og hjælp til en bedre vurdering af de ledige kontanthjælpsmodtagere. Denne vurdering eller visitation skal ske i samarbejde med borgeren, og det, der kontrolleres, er først og fremmest kommunernes evne til at foretage den rig-